

به ترساندن سهر خراوم، وکلیله کانی زه ویم پیبه خشراوه، وناونراوم ئه حمده، و خاکی سهر زهوی کراوه به پاککهره وه بۆ من، و ئومه ته کهم کراوه به باشتترین ئومه ت

له عهلی کوری ئه بی تالیبه وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:
«ئه وهی یم به خشراوه به هیچ یه کیک له پیغه مبهران نه به خشراوه»، و وتمان: ئه ی پیغه مبهری خودا، ئه وه چیه؟
فهرموو: «به ترساندن سهر خراوم (ترس خستنه نیو دلی دوژمن پیش پروو به پروو بونه وه یان)، و کلیله کانی زه ویم
پیبه خشراوه، و ناونراوم ئه حمده، و خاکی سهر زهوی کراوه به پاککهره وه بۆ من (بۆ ته یه موم کردن)،
«و ئومه ته کهم کراوه به باشتترین ئومه ت

[صه حیه] [ئه حمده گێراویه تیه وه]

ئه وهی یم به خشراوه به هیچ یه کیک له پیغه مبهران نه به خشراوه): هه موو یه کیک له مانه ی که باسکراوه پیشتر
نه دراوه به هیچ که سیک تر. (به ترساندن سهر خراوم -ترس خستنه نیو دلی دوژمن پیش پروو به پروو بونه وه یان-): وانا
دوژمنه کان لیم ده ترسن، و ئه مپیش بووه ته هۆی پچرانی دلی دوژمنه کان و لاوازیوونی هیزیان و په رته وازه کردنی
کۆبوونه وه یان. (وکلیله کانی زه ویم پیبه خشراوه): وانا ئه وه هۆکارانه ی پیبه خشراوه که ده بیته هۆی کردنه وه ی
داخراوه کان ئه وانه ی سه خت و نا په حه ته گه یشتن بیان. (زه وی): لیره دا ئامازه یه بۆ په یمانی خوی گه وره به وه ی خاک
و ولاتان فه تج و رزگار بکرین و بیته ژیر ئالای ئیسلامه وه. (وناونراوم ئه حمده): پیش ئه وه هیچ که سیک ناونه نراوه به -
ئه حمده: أحمد- ئه مپیش بۆئه وه ی خوی گه وره په یامه که ی بپارێزێت له گومانه ی دله لاوازه کان چونکه ئه وه وه سفکراوه به
ئه حمده- له کتیبه کانی پیشوودا. (وخاکی سهر زهوی کراوه به پاککهره وه بۆ من -بۆ ته یه موم کردن-): له کاتی
-ده ستنه که وتنی ئاودا -یان نه توانییت به کاربه یتریت به هۆی ههر هۆکارێکی تره وه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10025>

